ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

contacts

ÎNCHINAREA CREȘTINĂ
O viață de slavă

Credință ca a unui copilaș
Speranța Raiului

Miroase florile
Încetinește ritmul și bucură-te de viață

Vol. 27, Nr . 11

NOTA EDITORULUI
Calea bucuriei

Se spune că bucuria este unul dintre cele mai de mari daruri de la Dumnezeu. Și, deși sună a exagerare, ce chin este când viețile noastre devin mohorâte, pline de îngrijorare sau de amărăciune! Majoritatea dintre noi am trăit prin cel puțin una dintre aceste perioade dificile, încât înțelegem că dacă ne pierdem bucuria, pierdem un dar prețios. Este o comoară care ar trebui prețuită, cultivată, protejată și împărtășită cu alții.

În sport, echipa sau individul care concurează cu entuziasm are un avantaj față de cei care concurează prin simplă participare mecanică sau pentru bani. Talentul, spiritul de echipă și tacticile bune, combinate cu bucuria, sunt o strategie eficientă.

Același lucru este adevărat și pentru parcursul vieții, începând de la cele mai de sus poziții într-o firmă până la cele mai umile și de rutină slujbe. Bucuria este ingredientul indispensabil în formula împlinirii, iar fără ea, munca și chiar viața noastră își pierd gustul.

Cu două mii cinci sute de ani în urmă, Neemia, guvernatorul Iudeii, și-a îndemnat poporul să nu-și plângă de milă ci să muncească cu bucurie, atunci când s-au apucat de imensa sarcină de a reconstrui zidul de protecție al orașului. Sfatul său, însemnat pentru noi în Biblie, răsună până azi cu adevărul „Bucuria Domnului va fi tăria voastră” (Neemia 8:10).

Putem găsi fericire în plăcerile simple ale vieții și în recunoștința pentru ceea ce avem, decât să privim peste gard că „iarba este mai verde în curtea vecinului”. Putem găsi, de asemenea, bucurie în a dărui altora; uneori lucruri materiale, dar poate fi și din timpul nostru, să fim acolo pentru ei să-i ascultăm, să le dăm un răspuns plin de compasiune sau un sfat înțelept la nevoie și să ne rugăm cu ei. Și ultimul, dar nu cel din urmă, găsim bucurie de durată dacă urmărim în viața noastră adevăratele bogății spirituale prin cunoașterea lui Iisus și a adevărului din Biblie, ceea ce ne ridică deasupra lumescului și superficialului.

Ne rugăm ca prin revista din această lună să găsești inspirația care să te conducă pe calea în care să te bucuri nu doar de cele mai grozave lucruri în viață, dar și de cele mai mărunte binecuvântări zilnice, amintindu-ți că bucuria nu este rezervată doar pentru destinația finală, ci poate fi purtată cu noi de-a lungul călătoriei vieții noastre.

© 2026 Activated.
Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

ContactS
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
Bucureşti
info@activated-europe.com

www.activated-europe.com/ro
Editori: Gabriel și Sally García
Tehnoredactare: Gentian Suçi
Traducere: Oana Toşu
A-RO-MG-AM-310-X

MIROASE FLORILE

Curtis Peter van Gorder

Fiindcă m-am născut în perioada dinaintea internetului, mă uit acum la cei care „tastează” frenetic mesaje și mă întreb oare cum ar fi supraviețuit pe vremea când „tastarea” implica o mașină de scris de vreo 15 kg, lichid corector sau radieră, un drum la poștă, stat la coadă pentru timbru, așteptat vreo săptămână – două ca scrisoarea să ajungă la destinație, iar apoi încă una-două săptămâni ca să primești răspuns.

De ce sunt toți așa de grăbiți? Odată, când eram în India, șoferul unui auto-ricșa în care mă urcasem negocia o afacere pe mobil în timp ce naviga traficul orașului. Să fi fost el destul de în vârstă încât să-și amintească de vremea când a suna din oraș implica să cauți o cabină telefonică, să ai monedele potrivite și să adaugi mereu monede dacă conversația era mai lungă de trei minute?

Ce vreau să știu eu este unde se duce tot acest timp pe care-l economisim dacă nu mai trebuie să facem celelalte lucruri? N-ar trebui să înotăm în timp liber, mulțumită acestor minuni moderne de economisire a timpului?

Sau este o simplă chestiune de proastă administrare a timpului? Sfaturile bune sunt din abundență: Prioritizează. Deleagă. Fă ce este mai greu la început. Eliberează-ți viața de inutilități. Învață să spui „nu”.

Dar uneori este mai mult de atât. Uneori nu ține de ceea ce facem, ci de ceea ce devenim. După cum spunea Rabindranath Tagore: „Cel ce este prea ocupat făcând bine nu mai găsește timp să fie bine”.

Cum să încetinim puțin ca să ne bucurăm mai mult de viață, dar în același timp să facem tot ceea ce trebuie cu adevărat făcut?

Zilele trecute eram pe punctul să ies din casă să mă întâlnesc cu cineva când nepoțica m-a luat de mână și m-a întrebat entuziasmată: „Pot să-ți arăt pașii noi pe care i-am învățat la dansuri?”

Înainte să pot spune „Scuze, dar sunt ocupat. Arată-mi altă dată” mintea mea a dat cu cinci ani mai târziu și am auzit-o spunându-mi „Scuze, bunule! Sunt prea ocupată cu adolescența”.

„Sigur”, i-am răspuns. „Arată-mi mișcările tale”.

Cinci minute de dans viguros și aplauze furtunoase, iar apoi am plecat la întâlnirea mea mai puțin stresat și mai optimist.

Mi-am găsit răspunsul la întrebare. Dacă ne facem timp să ne oprim și să mirosim florile, parfumul lor va rămâne cu noi întreaga zi să ne amintească faptul că viața este mai mult decât graba de la o treabă la alta.

ÎNCHINAREA CREȘTINĂ: O VIAȚĂ DE SLAVĂ

Peter Amsterdam

„Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute” (Apocalipsa 4:11).

Noi, creștinii, am fost chemați la o viață de închinare și de slavă. Ni se amintește adesea prin Biblie de importanța slavei și închinării în relația noastră cu Domnul. Biblia ne spune: „Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-i Numele. Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci și credincioșia Lui, din neam în neam” (Psalmul 100:4-5).

Închinarea este o parte integrantă din împlinirea primei și celei mai mari porunci, să-L iubim pe Domnul cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată mintea noastră (Matei 22:36-38; Marcu 12:20-30). Este chemarea la o iubire profundă și completă – o iubește-L-cu-tot-ce-ai iubire. Este răspunsul nostru din inimă la invitația de a intra în relație cu Dumnezeu. Tatăl este atât de entuziasmat să intre în relație cu noi încât și-a trimis propriul Fiu, pe Iisus, să închidă hăul dintre El și umanitate (Ioan 3:16). Așa de mult ne-a iubit, iar noi suntem chemați la aceeași dragoste în relația noastră cu El (1 Ioan 4:19).

Dragostea noastră pentru Dumnezeu provine din dorința noastră de a ne apropia de El (Iacov 4:8), de a ne clădi o relație cu El și de a fi cât mai asemenea Lui (2 Corinteni 3:18). Pentru asta ne angajăm să petrecem timp regulat în comuniune cu El în rugăciune și în citirea Cuvântului Său. Noi ne exprimăm dragostea și gratitudinea pentru El prin închinare și slavă și prin faptul că ne trăim viețile în așa fel încât să-L onorăm și să-L preamărim (Psalmul 34:3).

Când a vorbit cu femeia samariteancă la fântână, Iisus a spus: „Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să i se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4:23-24). De aici învățăm că Dumnezeu, care este spirit, îi caută pe cei care să i se

închine în duh și în adevăr. Noi, cei care îl iubim pe Dumnezeu și dorim să-i facem pe plac vom căuta să-L slujim cu toată inima, sufletul, mintea și puterea noastră fiindcă așa dorește El.

Dumnezeu este cel ce merită închinarea noastră. Să îl slujim înseamnă să ne închinăm Lui și să-i dăm meritul care i se cuvine; să conștientizăm, să exprimăm și să onorăm valoarea și excelența Lui fără egal. „Dați Domnului slavă și cinste. Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!" (Psalmul 29:1-2).

Valoarea lui Dumnezeu se găsește în natura și în caracterul Său, în cine este El. El este Creatorul a tot ceea ce este vizibil și invizibil (Coloseni 1:16). El este atotputernic, atoateștiutor, de neschimbat, infinit, etern, și atotprezent. El este înțelepciune, adevăr, credincioșie, bunătate, iubire, milă, har, răbdare, sfințenie, dreptate, justiție și multe altele. În vreme ce noi, ca ființe create după imaginea și asemănarea lui Dumnezeu, avem o mică parte din aceste atribute, Dumnezeu *este* aceste atribute. El este infinit mai mare decât noi și de aceea merită închinarea noastră. „Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin." (Romani 11:36).

Pe lângă faptul că este Creatorul, El este și Mântuitorul nostru. El a făcut o cale pentru ca noi, păcătoșii, să fim împăcați cu El. A realizat asta prin moartea sacrificială a lui Iisus pe cruce ca să aducă salvare tuturor celor care cred în El și îl acceptă ca Mântuitor. El ne salvează de păcat și de moarte (Romani 5:10-11). Prin moartea și învierea lui Iisus, noi avem acum privilegiul și onoarea de a putea veni direct în prezența lui Dumnezeu prin rugăciune, slavă și slujire.

Pe măsură ce îl cunoaștem mai mult pe Dumnezeu, înțelegem dragostea și puterea Lui și tot ce a făcut El și continuă să facă pentru noi, înțelegem mai clar că răspunsul nostru față de El ar trebui să fie slavă și închinare.

Exprimarea închinării

Creștinii sunt chemați să se închine atât în privat, cât și în public (sau în grup). Ceea ce se așteaptă de la noi este ca uneori să ne închinăm împreună cu alți creștini (Evrei 10:24-25), „cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră" (Coloseni 3:16). Când ne întâlnim cu alții să-L slăvim pe Domnul și să ne rugăm împreună, Iisus promite „căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor" (Matei 18:20).

Închinarea în grup nu este, însă, suficientă; suntem chemați să ne închinăm și în mod individual. În Evanghelii citim că Iisus se trezea de multe ori foarte devreme și mergea undeva singur ca să fie în comuniune cu Tatăl Său

(Marcu 1:35; Luca 6:12). Să fii aproape de Dumnezeu necesită să fii în comuniune cu El prin închinare și rugăciune; să îi răspundem cu dragoste, onoare și reverență; să îl slăvim și să îi mulțumim; să ne bucurăm în El (Psalmul 37:4).

Închinarea este mai mult decât un set de rutine de rugăciune, slavă și cântare; înseamnă să intri spiritual în prezența lui Dumnezeu. Slava este fundamentul închinării noastre și ar trebui să se vadă în atitudinile, perspectivele și gândurile noastre (Filipeni 4:8). Psalmii sunt plini de cuvinte de slavă pe care le-am putea repeta și noi în comuniunea noastră cu Domnul.

Recunoștința este, de asemenea, o parte integrală a închinării, căci ne exprimăm recunoștința și dăm mulțumiri lui Dumnezeu pentru bunătatea Sa și nenumăratele Sale binecuvântări. De fapt, ni se spune să căutăm întotdeauna să dăm mulțumiri lui Dumnezeu, pentru toate, în toate situațiile (Efeseni 5:20, 1 Tesaloniceni 5:18). Viețile noastre sunt menite să dea pe dinafară de recunoștință (Coloseni 2:7). Există nenumărate lucrurile pentru care să fim recunoscători și pe măsură ce le recunoaștem și ne exprimăm Domnului recunoștința pentru ele, recunoștința devine o parte din ceea ce suntem noi.

Închinarea ar trebui să fie parte din conversația noastră cu Dumnezeu pe tot parcursul zilei. Când privim la creația lui Dumnezeu, putem onora și da slavă și recunoștință Domnului pentru dragostea Lui statornică și cuvintele Lui minunate (Psalmul 107:8). Când meditățm asupra Cuvântului Său, când ne gândim la binecuvântările pe care le-a revărsat asupra noastră, mila pe care ne-a arătat-o, harul pe care ni l-a dat cu atâta libertate, sunt momente când putem să ne închinăm (Psalmul 8:3-5).

Când îl slăvim pentru puterea Sa, pentru prezența Sa, pentru atotcunoașterea Sa, ne amintește că El este mereu aici, că El știe totul despre noi, că El ne-a creat și că El știe care sunt gândurile și intențiile inimilor noastre. Aminindu-ne de acestea ne poate întări hotărârea să facem ce putem mai bine ca să trăim conform Cuvântului Său, să îi tratăm pe alții cu dragoste și să facem altora așa cum dorim să ne facă și ei nouă (Luca 6:31).

O modalitate importantă de închinare Domnului este prin serviciul nostru pentru El și pentru alții. Apostolul Pavel se referă la aceste feluri de sacrificii ca fiind sfinte și plăcute lui Dumnezeu și „o slujbă duhovnicească" (Romani 12:1). În altă parte, Pavel scrie „căci ajutorul dat de darurile acestea… este și o pricină de multe mulțumiri către Dumnezeu" (2 Corinteni 9:12). Iisus ne-a chemat să ne lăsăm lumina să strălucească înaintea oamenilor, ca ei să poată vedea faptele noastre bune și să-L slăvească pe Tatăl nostru care este în ceruri (Matei 5:16).

Închinarea nu este o simplă activitate – este un stil de viață de iubire, de slujire și de glorificare a lui Dumnezeu și de reflectare a iubirii și adevărului Său către alții. Când venim la El cu recunoștință și slavă; când ne exprimăm dragostea profundă pentru El; când ne închinăm Lui și îl onorăm și trăim vieți care îl glorifică pe El, atunci îl slujim pe Dumnezeu așa cum caută El să fie slujit – în duh și în adevăr. Cu cât verbalizăm mai mult cine este Dumnezeu și ce a făcut El, cu atât El devine mai prezent în viața noastră de zi cu zi, iar noi progresăm în înțelegerea profunzimii dragostei Sale neclintite pentru noi (Efeseni 3:18-19).

O LUMÂNARE ÎN ÎNTUNERIC

Marie Knight

Când viața este frumoasă, când păsările cântă și soarele strălucește, slava este o reacție firească. În astfel de momente slava se revarsă din inimă. Dar, oare, ar trebui să-L slăvim pe Dumnezeu doar în momentele bune?

Biblia spune: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi" (1 Tesaloniceni 5:18).

Pare extrem să-L slăvești pe Dumnezeu „pentru toate lucrurile", chiar și pentru dificultăți. Însă dacă „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu" (Romani 8:28) atunci putem să-i mulțumim pentru orice ne vine în cale.

Există multe exemple în Biblie de oameni care L-au slăvit pe Dumnezeu în momentele lor cele mai întunecate. Poveștile lor ne reamintesc că slava nu este un simplu răspuns la victorie, ci calea spre ea.

David a fost vânat în continuu de Regele Saul. Au existat momente când David a fost descurajat, iar odată s-a plâns: „Voi pieri într-o zi de mâna lui Saul" (1 Samuel 27:1). Totuși, nu a stat prea mult în starea aceea; scrierile sale sunt pline de slavă și de recunoștință față de Dumnezeu. În Psalmul 42:11 el scrie: „Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu".

Iov și-a pierdut averea și copiii, toți într-o zi. Totuși, în durerea lui a amintit de Dumnezeu și a declarat: „Domnul a dat și Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului" (Iov 1:21). Iar în final Dumnezeu i-a dat de două ori mai mult decât a avut la început.

Pavel și Sila erau întemnițați pentru că predicau în numele lui Iisus. Au fost bătuți, aruncați în cea mai adâncă parte a închisorii și puși în lanțuri. Totuși, în ciuda situației lor groaznice, Biblia ne spune că „pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau" (Fapte 16:25). Îl slăveau pe Dumnezeu în întuneric chiar dacă erau în chinuri. Ceea ce a urmat a fost nici mai mult nici mai puțin decât un miracol! Un cutremur a scuturat închisoarea și a deschis nu numai ușile închisorii, dar și lanțurile prizonierilor! Însă niciunul dintre prizonieri n-a căutat să scape; toți au rămas. În consecință, temnicerul și toată familia lui au crezut în Iisus Hristos și au fost botezați. (Vezi Fapte 16:25-34.)

Slava este precum o lumânare în întunericul nostru. Slava ne întărește spiritul, îl invită pe Dumnezeu să fie cu noi și declară că El este mai presus decât orice vom înfrunta noi vreodată.

ALEGE VIAȚA

Steve Hearts

În Deuteronom 30:19, Dumnezeu spune: „Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înainte viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta”. Când a venit Iisus, El a luat pedeapsa păcatului și a morții pentru noi toți pe cruce (Galateni 3:13).

Iisus ne spune în Ioan 10:10 „Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug”. Deși Iisus a întrerupt autoritatea puterii Satanei prin îndeplinirea lucrării Sale pe cruce, Satana,

„hoțul", nu a fost îndepărtat din lume. El continuă să umble ca un leu ce rage și caută pe cine să devoreze (1 Petru 5:8). De aceea noi avem opțiunea să alegem între a umbla în viața abundentă pe care Iisus a venit să le-o dea tuturor celor care cred în El și îl primesc, sau în moartea și distrugerea dușmanului.

Doresc să-ți împărtășesc câteva exemple despre ce a însemnat pentru mine de-a lungul anilor să aleg între viață și moarte și ce continuă să însemne și azi.

Voi începe cu puterea cuvintelor mele. Proverbe 18:21 spune „Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește, îi va mânca roadele". Eu cred că ceea ce înseamnă asta este că oricum aleg să îmi folosesc limba, pentru viață sau pentru moarte, ca să clădesc oamenii sau să îi dărâm, voi ajunge să culeg roadele alegerii mele. Este un avertisment sobru care mă motivează să caut ajutorul lui Dumnezeu ca să aduc viață, iubire și încurajare zilnică prin cuvintele mele.

Mai mult ca sigur că nu sunt perfect în acest aspect, dar prin greșelile mele am învățat multe lecții. Spre exemplu: ca muzician care am condus mai multe grupuri muzicale, am învățat să fiu atent la cuvintele mele, mai ales atunci când încercam să aduc critică constructivă celor cu care lucram. Chiar dacă eram bine intenționat cu ceea ce voiam să spun și doream să motivez oamenii să-și îmbunătățească performanțele, uneori am fost prea direct. De aceea critica mea constructivă a durut, făcându-i pe unii să se simtă foarte descurajați. Din fericire, am putut să-mi cer scuze față de ei și să lămuresc lucrurile, să le restabilesc încrederea și să le susțin dorința să continue să cânte. Domnul continuă să mă învețe să spun adevărul cu dragoste (Efeseni 4:15).

M-am străduit, de asemeneam, să nu bârfesc oamenii sau să vorbesc negativ despre ei pe la spatele lor, căci atunci mi-aș folosi limba pentru moarte în loc de viață.

Este de asemenea important să spun adevărul promisiunilor lui Dumnezeu din viața mea, decât să vorbesc despre negativitate și pesimism.

Să aleg viața poate să însemne și să aleg să-i iert pe cei care mi-au greșit, decât să țin pică pe ei. Nu este ușor, însă Cuvântul lui Dumnezeu spune că trebuie să ne iertăm unii pe alții tot așa cum Dumnezeu ne-a iertat pe noi în Hristos (Efeseni 4:32). Alternativa, amărăciunea și resentimentul, sunt calea morții și a distrugerii care ajung să mă spurce, pe mine și pe alții (Evrei 12:15).

Să aleg viața înseamnă și să fiu dispus să perseverez cu lucrurile în care, poate că la început am eșuat și să nu accept înfrângerea. Cred că parte din viața completă și abundentă pe care Iisus a venit să ne-o dea este și capacitatea noastră de a ne atinge potențialul maxim și să fim tot ceea ce ne-a chemat Dumnezeu să fim. Eșecul ocazional face parte din procesul de creștere și de învățare, dar dacă mă las tras înapoi de eșec mă va împiedica să-mi ating scopul. Prin Harul lui Dumnezeu învăț să-mi înfrunt eșecul, să învăț din el și să merg mai departe spre progres și victorie.

Să aleg viața poate să însemne să mă țin focusat pe Iisus, pe credincioșia și promisiunile Lui, chiar și atunci când pare că lucrurile nu pot merge mai prost. Spre exemplu, recent am primit vestea tristă că un bun prieten de-al meu a murit. Am fost copleșit de durere, dar după o vreme am decis să mă încurajez în Domnul așa cum a făcut David (1 Samuel 30:6). Știam că prietenul meu îl primise pe Iisus și că era acum în Rai. Așa că mi-am mutat gândurile de la pierdere și durere, la prezența liniștitoare a Duhului Sfânt și am găsit liniștea și mângâierea de care aveam nevoie.

Deși este adevărat că dragostea perfectă o vom cunoaște în Rai, știu că Iisus nu a venit să ne aducă viața *doar* în lumea care va veni. El are multe lucruri bune pentru noi aici și acum. Apostolul Pavel ne spune: „Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună" (2 Corinteni 9:8).

Meditând asupra Cuvântului lui Dumnezeu

Simon Bishop

Ascultam o scurtă devoțiune despre nevoia auto-încurajării. Unul dintre versetele folosite acolo ca exemplu a fost Psalmul 42:5: „Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu”.

Dacă citim restul psalmului, este interesant de văzut că David este destul de negativ când se plânge direct lui Dumnezeu, dar când se adresează lui însuși este ca și cum își dă singur un discurs motivator. David nu și-a reprimat sentimentele, dar în loc să se complacă în ele, le-a transformat în rugăciune.

Direcționarea gândurilor și sentimentelor într-un astfel de mod pozitiv este ceva ce pe mulți îi confuzionează pentru că ar fi ca și cum ai gândi pozitiv despre ceva negativ, ceea ce pare fals sau ipocrizie. De fapt, ar putea fi privită mai mult ca o chestiune de auto-disciplină și de proprie voință, odată ce realizăm că permițând sentimentelor să ne controleze gândurile poate fi în detrimentul nostru, sau cel puțin descurajator.

Da, avem nevoie de autodisciplină. Dar, pentru că suntem creștini și avem încredere în Dumnezeu nu înseamnă că trebuie să ne reprimăm sentimentele; mai degrabă să le redirecționăm, cedându-le lui Dumnezeu. Odată ce ne-am dat sentimentele lui Dumnezeu, trebuie să ne străduim să ne vorbim pozitiv și cu speranță.

O modalitate de a face acest lucru este prin exersarea meditației creștine. Adesea oamenii când aud cuvântul meditație se gândesc la meditația orientală, care este o golire conștientă a minții. Însă meditația creștină este opusul; suntem învățați să ne umplem mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu și să ne focusăm pe acesta. „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea” (Psalmul 119:97). „Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scrie în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrurile tale și atunci vei lucra cu înțelepciune” (Iosua 1:8).

Iată aici câteva dintre meditațiile mele preferate din scripturi:

- Cei ce caută pe Domnul nu duc lipsă de niciun bine (Psalmul 34:10).
- Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci, și credincioșia Lui, din neam în neam (Psalmul 100:5).
- Te voi vindeca și îți voi lega rănile, zice Domnul (Ieremia 30:17).
- Domnul tămăduiește pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănile (Psalmul 147:3).
- Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini (Psalmul 147:5)

Credință ca a unui copilaș

Ester Mizrany

„Mami, îmi place Împărăția Raiului!” mi-a spus fiica mea, Lily, de doi ani, când se cuibărea sub pături.

„Mami, vreau să fiu născută din Rai.”

Ce gând profund pentru o inimă așa de micuță, am gândit eu.

„Ei bine, dragă, *poți* fi născută din Rai. Dacă credem în Iisus, Biblia spune că suntem născuți din nou. Tu îl ai pe Iisus în inima ta?”

„Da! Iisus este în inima mea. El mă iubește. Iar într-o zi voi fi în Rai cu tati și cu tine.”

„Corect, într-o zi vom fi cu toții împreună în Rai cu Iisus.”

„Da, vreau să fiu în Rai cu Iisus.”

Acea conversație cu micuța mea m-a pus pe gânduri.

Evanghelia este suficient de simplă ca și fetița mea de doi ani să o poată înțelege. Iisus a spus în Luca 18:17 că „oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș nu va intra în ea”.

M-am întrebat de multe ori: Cum pot să primesc adevărul lui Dumnezeu precum un copilaș? Cum pot să mă desprind de nesiguranța adultului și doar să cred ca un copilaș? Copiii mei au niște calități pe care eu le-aș putea învăța.

Dragostea: Ei iubesc fără limite sau prejudecăți, așa cum ne-a învățat Iisus să ne iubim aproapele (Matei 22:39) și dușmanul (Matei 5:44).

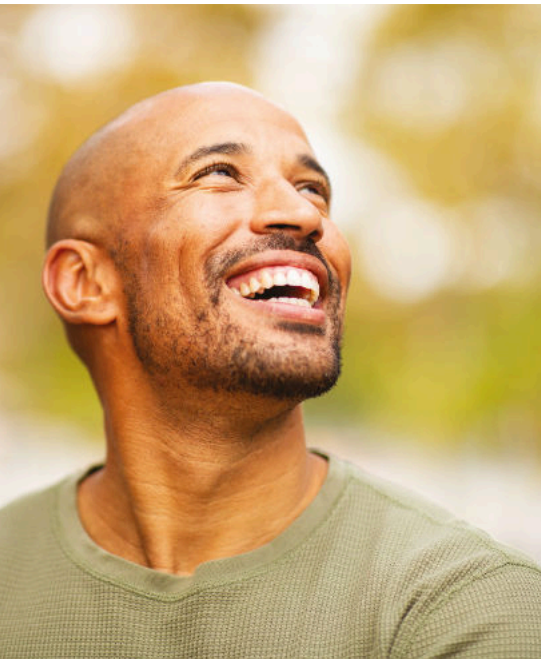
Curiozitate: Ei sunt curioși, dar în același timp acceptă răspunsurile pe care li le dăm, având încredere în noi că le spunem adevărul. „Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele Legii acesteia” (Deuteronom 29:29).

Încredere: Ei au încredere în mine și în tatăl lor să avem grijă de ei și să le suplinim nevoile, așa cum ne arată Biblia în Fipileni 4:19: „Și Dumnezeul meu să îngrijească de toate trebuințele voastre, după bogăția Sa, în slavă, în Iisus Hristos”.

Spre deosebire de copiii mei, eu sunt de multe ori împovărată cu neliniște și îngrijorare. Parcă aș uita că antidotul este credința în Iisus și speranța sinceră în Rai. Acestea sunt cele două lucruri pe care nu ar trebui să le pierdem atunci când devenim adulți.

BUCURAȚI-VĂ ÎN DOMNUL

Marie Alvero

„Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă! Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Iisus.

Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească" (Filipeni 4:4-8.)

Această instrucțiune de la Pavel este greu de pus în practică, însă este în centrul credinței noastre creștine. O viață care îl urmează pe Iisus este o viață care cunoaște pacea și bucuria. Însă versetul 8 indică și faptul că trebuie să ne facem curat în gândurile noastre ca să ne păstrăm mințile concentrate asupra lucrurilor care cultivă acea bucurie și pace.

Natura umană nu reacționează în mod firesc cu ceea ce este adevărat, nobil, corect, pur, iubitor și admirabil. Ne place mai degrabă bârfa scandaloasă. Ne plac poveștile care ne portretizează ca eroi sau ca victime. Ne ținem de iluzia noastră de control.

Există ideea aceasta că ucenicii lui Iisus ar trebui să fie cunoscuți ca fiind mereu pozitivi. – Întotdeauna optimiști, întotdeauna bucuroși. În cultura din zilele noastre această atitudine este asociată cu falsitatea. Ideea că nu ai băga de seamă nimic negativ sau rău ca să portretizezi doar ceea ce este pozitiv nu este la ce se gândea Pavel. El nu predica optimismul toxic.

El spune să te bucuri în Domnul. Da, lumea este un dezastru, însă Dumnezeu este suveran! Da, uneori ne doare, însă Dumnezeu este loial! Da, ne este frică și suntem neliniștiți, însă speranța noastră este în Domnul! Avem acea bucurie și pace deoarece ne focusăm mintea pe ceea ce este Dumnezeu și pe ce a realizat Iisus pe cruce.

Abilitatea de a te focusa pe ceea ce este bun, adevărat și corect provine din faptul că știi cine este Dumnezeu și îl lași pe El să fie prezența dominantă în inima și în mintea ta. Dacă ești într-un câmp deschis într-o zi de vară, este mai ușor să te focusezi pe soare. Îi simți căldura, îi vezi lumina, nu este obturat de nicio structură sau copaci.

Asemenea soarelui, Dumnezeu este mai mare decât toate problemele tale, sau chiar decât problemele lumii. Iar noi ne putem bucura în Domnul deoarece știm că El își va împlini promisiunile.

CÂND MINTEA ÎȚI JOACĂ FESTE

Sam de la Cruz

Țeparii sunt peste tot zilele astea. Se pare că, cu cât avansează tot mai mult tehnologia, cu atât ei devin mai șireți. Eu petrec mult timp pe calculator și am ajuns să-i recunosc. Totuși, odată, pe când scriam un proiect, dintr-o dată ecranul mi s-a făcut roșu cu un mesaj care clipea intermitent:

„ATENȚIE! CALCULATORUL ÎȚI ESTE INFECTAT. SUNĂ IMEDIAT LA ACEST NUMĂR SAU VEI PIERDE TOATE DATELE!"

Recunosc că mi-a stat puțin inima-n loc. Pentru o secundă chiar am crezut. Dar am respirat adânc, mi-am dat ochii peste cap și am făcut ceea ce mă învățase experiența. Am apăsat micul „X" să închid mesajul și mi-am văzut de treabă. Țeapă învinsă.

Din păcate, nu toată lumea reacționează așa. Mulți oameni se panichează, sună la acel număr și într-o clipă ajung să-și dea informațiile cardului de credit și numărul de securitate vreunui tip care stă pe undeva, într-un subsol întunecat.

Gândindu-mă la asta, mi-am dat seama că uneori și mintea ne joacă feste. Ne trimite mesaje care sună urgent și le credem: „Nu ești destul de bun!" „Toți te judecă!" „Asta nu va merge!" Și înainte ca să ne dăm seama, le credem.

Recent am primit la organizația noastră umanitară o scrisoare de la o agenție guvernamentală prin care mă anunțau că mă vor suna să mă întrebe referitor la statutul unuia dintre angajații noștri. Simplu, nu? Însă creierul meu nu a gândit așa. În următorul moment a intrat în plin mod dezastru. Am început să-mi imaginez cele mai rele scenarii: verificări, penalități și stive de hârțogării. Am transformat în capul meu o simplă scrisoare de rutină într-o criză de proporții.

Într-adevăr, telefonul a sunat. Și știi ceva? Persoana de la capătul firului avea o voce prietenoasă și încerca sincer să ajute. Am vorbit vreo 10 minute, am lămurit totul și asta a fost. Nicio dramă. Nicio catastrofă. Doar creierul meu care îmi juca festele obișnuite, convingându-mă că se va întâmpla ceva teribil, când, de fapt, totul a fost bine.

Mințile noastre ne pot păcăli să vedem munți acolo unde sunt doar niște movilițe. Dar nu trebuie să ne lăsăm păcăliți. Biblia spune: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri" (Filipeni 4:6).

Concluzia? Fă o pauză, respiră, verifică datele și ai încredere în Domnul. El vede imaginea de ansamblu, ne liniștește temerile și ne călăuzește atât prin țepele lumii cât și prin festele minții noastre.

ÎN DEȘERT

Marcela Cedeño Madrigal

Viața este o călătorie prin diferite anotimpuri; unele sunt prospere, cu recolte bune și soare revitalizant, iar altele sunt furtunoase, cu nori negri și zile friguroase. Alte anotimpuri sunt precum un deșert – fierbinți, uscate, prăfuite și dezolante.

Am fost și eu în deșert atunci când am trecut printr-o perioadă foarte dificilă din viața mea, când am pierdut bucuria vieții și speranța de a fi mai bine mâine.

Dar rezultatul trăirii în deșert poate fi o experiență de cunoaștere a lui Dumnezeu. „O voi duce în pustiu și-i voi vorbi pe placul inimii ei" (Osea 2:14).

Nu este același lucru să cunoști lucruri *despre* Dumnezeu și să-L cunoști *pe* Dumnezeu. Este ușor să spunem că-L cunoaștem pe Dumnezeu când totul este bine, dar eu pot să spun că L-am cunoscut și în deșert. Acolo eram doar eu și Dumnezeu și acolo s-a întâmplat ca acel verset, care pare frumos la prima citire, să capete un înțeles nou. Acolo am învățat să depind complet de Dumnezeu. Acolo am simțit cu adevărat că sunt însetată și tânjesc după apa vieții veșnice (Ioan 4:15).

În deșert L-am găsit pe Iisus, Păstorul meu cel bun, cel care printr-un act de dragoste mi-a atins piciorul ca să mă oprească din graba mea. Cu cât mai dificil devenea timpul meu în deșert, cu atât mai mult înțelegeam cât de necesar era pentru mine să am încredere în Dumnezeu prin acea perioadă. Noi, cei care am trecut prin deșert, nu mai suntem niciodată la fel. Ochii noștri spirituali s-au deschis și am învățat să depindem de Dumnezeu!

Dacă tu te afli în clipa asta în deșert, strânge puternic mâna lui Dumnezeu. Să ai încredere că planurile Lui pentru viața ta sunt bune, că această situație dificilă nu este mai mare decât Cel care te susține și care nu te va părăsi niciodată. Profită de acest timp în deșert ca să-ți înnoiești credința, să lași în urmă orice te împiedică să mergi mai departe, orice îți distrage atenția. Roagă-L pe Dumnezeu să te întărească. Cunoaște-L în mod personal, dă-i autoritate asupra vieții tale. El va ști când să îți prezinte o cale de ieșire din deșert, iar când o va face, vei avea zâmbetul pe buze, inima plină de iubire și viața de bucurie. Îți vei aminti de criza care te-a făcut să privești către Dumnezeu și vei fi recunoscător!

Mă rog ca Dumnezeu să-ți dea răbdarea să înduri deșertul în care te afli tu, să progresezi în credință, să te întărească încât să te poți bucura de noua viață pe care numai El ți-o poate da. Poți fi sigur că atunci când vei ieși din deșertul tău, vei fi pregătit să primești toate noile și proaspetele binecuvântări ale lui Dumnezeu pentru tine.

Viața este precum un roller-coaster

Rosane Cordoba

Recent am împlinit 70 de ani și m-am gândit: „Ei bine, acum pot să mă relaxez, să citesc și să scriu, să am grijă de plantele mele, să particip la grupurile mele de seniori, la întâlnirile de la biserică, să îmi vizitez surorile și să mă bucur de copiii și de nepoții mei când vin la mine în vizită. De acum viața mea este floare la ureche.”

Dulce iluzie! Curând după aceea, sora mea de 80 de ani s-a îmbolnăvit și a trebuit să o ajut. Au mai apărut și alte urgențe mărunte și a trebui să recunosc că: „Viața este la fel de minunată ca un roller-coaster. Este plină de suișuri și de coborâșuri. Domnul ne dă timp să ne odihnim și să ne relaxăm, dar avem și perioade când ne confruntăm cu probleme, decizii grele și suferințe, când trebuie să ne ținem tari de El, cel care ne ține în siguranță legați de scaun ca să nu cădem.”

Pe măsură ce îmbătrânim învățăm că este mereu înțelept să o luăm încet, până când suntem siguri că planul nostru de acțiune este în conformitate cu voia lui Dumnezeu. Pavel ne învață: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri” (Filipeni 4:6).

Îmi amintesc când căutam un bărbat cu care să mă căsătoresc și aveam așteptări înalte. După o vreme, mi-am predat voința Domnului și m-am rugat: „Dragă Iisus, te rog să îmi dai un bărbat bun, cineva care te va iubi așa cum te iubesc eu și care dorește să te slujească”. Și nu după mult timp mi-am întâlnit soțul și am avut o viață minunată împreună. El a fost grijuliu, loial, vesel și plin de credință. Am folosit apoi acest principiu al predării în multe alte decizii pe care le-am luat, mari și mici.

De multe ori mă rog rugăciunea de seninătate, foarte cunoscută în grupurile de terapie: „Dumnezeule, dă-mi serenitatea să accept lucrurile pe care nu le pot schimba, curajul să schimb ceea ce pot și înțelepciunea de a cunoaște diferența dintre ele”.[[Compusă inițial de teologul protestant Reinhold Niebuhr la începutul anilor 1930.]] Cu alte cuvinte: „Arată-mi, Doamne, ce ar trebui sau nu ar trebui să fac. Care este partea mea și ce să las în mâinile Tale. Și care este cea mai bună modalitate de a naviga prin această situație?”

După cele 70 de călătorii ale mele în jurul soarelui, în acest roller-coaster care este viața, îți garantez că merită să cauți voia Domnului pe parcursul acestei călătorii. Dumnezeu dă ce este cel mai bun celor care lasă alegerile în seama Lui!

De la Iisus cu dragoste

AJUSTAREA PERSPECTIVEI

Când aduci slavă îți ajustezi perspectiva și te ajută să filtrezi lucrurile prin lentilele credinței, cu conștientizarea faptului că Eu voi realiza scopul Meu bun în toate lucrurile (Isaia 46:10). Indiferent de situație, poți avea credință că sunt cu tine întotdeauna. Chiar dacă umbli prin văile cele mai întunecate, Eu voi fi cu tine (Psalmul 23:4).

Faptul că Mă slăvești nu înseamnă că privești lumea în roz. Ci mai degrabă că îți proclami încrederea în Mine și în suveranitatea Mea. Înseamnă să alegi să adopți o perspectivă de credință și de recunoștință. Deci, când inima ta este împovărată cu îngrijorări, probleme, sau stres, vino la Mine și intră în prezența Mea cu mulțumiri și laude (Psalmul 100:4). Fă loc bucuriei Mele să-ți umple inima și să-ți înnoiască curajul și tăria. Lauda și închinarea aduc bucurie, iar bucuria Mea va fi tăria ta (Neemia 8:10).

O atitudine de slavă poate schimba o zi dificilă într-una pozitivă dacă alegi să îți concentrezi gândurile pe lucrurile bune, adevărate, iubitoare, excelente și care merită lăudate din jurul tău (Filipeni 4:8). Alege să te gândești la aceste lucruri, iar bucuria mea îți va da puterea să te ridici deasupra provocărilor și zbuciumului vieții de zi cu zi. Slava îți ridică sufletul în prezența Mea. Îți dă o perspectivă mai bună și mai adevărată asupra lucrurilor – o perspectivă impregnată cu credință și cu cunoașterea faptului că toate lucrurile lucrează împreună pentru binele celor ce Mă iubesc pe Mine (Romani 8:28).